

קולקטיביות זכרונית

כי החברה שזכרת ביחד ...

החודש נפרדנו מחנות יד שנייה במתכונתה האחרונה. טרם נכתבה ההיסטוריה של החנות, וגם לא של הרעיון של יד שנייה באופן כללי – רעיון שבעידן של מודעות לסביבה, ולצרכנות המופרזת שגורמת לה נזק אדיר, נעשה יותר ויותר חשוב. החודש נדליק זרקור על החנות, על גלגול מוקדם של הרעיון בחצור, וגם על המבנה שבו החנות שוכנה.

בשנת 1996, בעקבות שינויים בקומונה, מספר חברות ותיקות פתחו חנות יד שנייה במקלט +30 הישן. פנינה הלוי וסילביה קדם, שפתחו את המקום יחד עם נורה ינובסקי וקיי רוזנבלום, מסבירות את המניעים לפתיחתו – מניעים שנשמעים מתאימים גם בימינו. אולי זאת עוד הוכחה שהקיבוץ הקדים את זמנו.

<https://youtu.be/n3BCX4COUV4>

בעיקר במהלך השבתות רבים מאיתנו טיילנו לחנות יד שנייה. לאור זה מעניין שהוא כמעט איננו מתועד בצילומים או בסרטונים. בשבת האחרונה שבה היא נפתחה טלפון סלולארי של הארכיון סקר את המקום. אבל אם יש חברים עם תיעוד נוסף של המקום בכל תקופת קיומו, הארכיון ישמח לקבלם.

<https://youtu.be/syzELCeGpE>

בשנת 1972 המתפרה עברה למקום שנעשה לחנות יד שנייה. לפני-כן המבנה היה חלק מהמוסד החינוכי. גם ב-1997 ילדי חצור דגמנו ב-"תצוגת אופנה". ריקודי הילדים מעניקים לנו הזדמנות לראות פרצופים שמוכרים לנו גם היום.

<https://youtu.be/NV0jfs4um8>

חנות יד השנייה היתה ממוקמת במה שלפני-כן היתה המתפרה שהפך בהמשך **חצור לטף**. (ראו גם **על המתפרה ועל חצור לטף בפייסבוק של הארכיון**.) אין צילומים רבים או סרטונים על העבודה בחצור לטף, אבל נהוג היה שילדי חצור ידגמנו את הבגדים החדשים של כל עונה, ומספר סרטונים הוכנו על "תצוגות האופנה" האלה – למשל ב-1996:

<https://youtu.be/DIRRDtEdFWg>

החומרים אשר בדף נלקחים מאתר **האינטרנט**, אתר **הפייסבוק**, וערוץ ה-**YouTube** של הארכיון. רוצים להגיב על מה שמופיע כאן? **הקליקו כאן** כדי למסור לנו.